

itd. ne živijo za "Absolutno prihodnost", ampak kar preveč pristajajo na "uresničljivo sedanost", bi to, da se "vlakci, trolejbusi, trgovine in celo lastni domovi spreminjajo v bojno področje", lahko proglasil za posledico prav tistega načina življenja, ki ga propagira Kermauner, se pravi - za posledico že realizirane Kermaunerjeve ideologije!

o

Janez Bizjak

V IMENU LJUDSTVA

Navajeni smo, da je smisel upravljanja v demokratični družbi stalna skrb za skupne koristi. Drugače tudi biti ne more, saj bi bila v nasprotnem primeru družba izigrana, ali vsaj izredno naivna. Poučeni smo, da je samoupravna skupnost vzor najnaprednejše organizacije, ki se ne ustraši nobene ovire, kadar je treba varovati skupno blaginjo. V duhu tega nesebičnega navora moramo razumeti tudi odločitev samoupravnih oblasti, ko so v imenu ljudstva (kmalu bo dve leti), upajmo, da le začasno, prodale reko Koritnico nekemu tovarnarju iz Milana. Zaradi svoje vsakdanje preproščine si komaj drznemo ugibati, v čigavo korist služijo ti daljnosežni sklepi. O bogastvu Koritnice, ki pred Bovcem oplemeniti Sočo s smaragdno barvo in z debelimi postrvmi, odloča dekadentno omizje v razkošni milanski vili. Nič hudega, če smo prej vedno poslušali, da nam ribolov prinaša devizno blaženost. Dovoljenja za ribolov v Koritnici pa delijo zdaj debeli milanski gospodje, ki se ob nedeljah objestno sprehajajo po Bovcu; bojda pri teh dovoljenjih niso prehudo kruti; o njihovi velikodušnosti več vedo predvsem nekateri maziljeni Slovenci. Za navadne slovenske smrtnike pa so vzdolž reke posejane pološčene table s prekrizano ribo.

Dobro se zavedamo, da danes ni posebno olíkano ponavljati vprašanja o odločitvah, ki jih zaradi pomanjkljive izobrazbe ne moremo pravilno dojeti; tudi premalo prostora imamo, da bi iskali glavnega krivca za to, po našem privatnem mnenju, zelo zaudarjajočo kupčijo. Ali je Ribiško društvo iz Tolmina manjši grešnik kot Ribiška zveza Slovenije in le-ta spet bolj nedolžna kot nekatere svete osebe z nedosegljivih prestolov, to odložimo. Vznemirjajo nas predvsem dejstva: za to umazano sleparijo je nekdo v imenu ljudstva potegnil bogato miloščino! Za svoje početje je ta nekdo potreboval in zato tudi moral dobiti pri najvišjih oblastnih organih ustrezno dovoljenje, ki se običajno tako poetično začne: Odlok v imenu ljudstva Socialistične republike Slovenije ! Najmanj razumljivo pa je žalostno dejstvo, da tista prekrizana riba predstavlja zakonito odločbo, s katero je začasno (?) našim ljudem ribolov v Koritnici prepovedan! Razen posvečenih izjem seveda. Zamisel, spočeta v Milanu in z veliko uvidevnostjo blagoslovljena v Ljubljani.

Bodimo srečni, da smemo zaenkrat še brezplačno občudovati vrtoglave globi-
ne koritniških tolmunov.

Vsaka sorodnost z naslednjim odstavkom je zgolj slučajna.

Zgodilo se je v bohinjskih hribih. Planšarije Vogar, Jezero, Dedno polje, Ovčarija itd. zapuščene propadajo ali so na najboljši poti do te poslednje skraj-
nosti. Naši skrbni varuhi so se dolgo bali, da se bodo v te bajtice vgnezdili ne-
kateri nepristriženi slovenski posamezniki, si uredili zavetišča za oddih ter tako
bogатели na račun splošnega obubožanja. Pa so modro odločili in prodali planšar-
ske kočje švicarskemu tovarnarju. Novi lastnik na bohinjskih planinah je pokazal,
da ni iz zadnjega testa. Na Dednem polju si je že postavil dva planinska domo-
va; enega zase, drugega za svoje lovske prijatelje. Pravijo, da imajo gospod ze-
lo radi našo deželo, še posebno so usmiljeni do gamsov v Zlatorogovem kraljes-
tvu. Letos (1969) so si na planini Vogar zgradili spet nov dom z zunanjim baze-
nom. In kje si bodo postavili naslednjega? Morda kar na splavih sredi bohinjske-
ga jezera, vsakemu naporu za pravilno vrednotenje slovenske pokrajine v posmeh!

Led smo prebili. Ne prvič! Kakor je pač nanese povpraševanje na trgu. Vče-
raj prepričanje, danes pokrajino; in jutri?

Divide et impera! In nomine populorum.

o

